

[Ebba Strange]

Når vi har valgt at fremsætte dette forslag næsten identisk med det, vi fremsatte i fjor, så er det, fordi det forslag, vi fremsatte i fjor, kom på et meget sent tidspunkt; det kom først i marts. Udvalget for Forretningsordenen var ikke mere end kommet godt i gang og havde fået stillet nogle spørgsmål og havde ikke engang fået svarene på de spørgsmål, det havde stillet, så ringede sommerklokkerne, og så varede det ikke længe, før det folketingsår var slut.

Så tænkte vi naturligvis som forslagsstillere, at nu måtte vi hellere se at komme med det igen, for min erfaring som folketingsmedlem siger mig jo, at når vi starter på et nyt folketingsår, så forsvinder arbejdet med de forslag, der lå over fra sidste år. De skal fremsættes på ny. Nu ved jeg godt, at Udvalget for Forretningsordenen er et lidt særligt udvalg, så det kan for så vidt tage ting op og arbejde med det, det nu vil, men jeg var bekymret for, at arbejdet skulle gå i stå, hvis der ikke var noget nyt at tage fat på for udvalget. Derfor var vi meget tidligt fremme og fremsatte dette forslag allerede den 20. oktober 1992.

Og så skete der det ene og det andet og det tredje og det fjerde, som man kan spørge sig selv hvem der nu måtte være herrer eller fruere over. I hvert fald får vi nu førstebehandlingen her i marts 1993. Så nu er vi lige ved at være sent på den igen.

Derfor vil jeg appellere til Udvalget for Forretningsordenen – jeg sidder der jo ikke selv – om, at man bruger det materiale, man har fået indhentet, og så arbejder videre. Nu har man i hvert fald forslag at arbejde videre på baggrund af. Det vil jeg, fordi det naturligvis er en sag, som vi fra SF's side og jeg selv ønsker fremmet, og så fordi jeg kan høre, at der er et flertal i Folketinget, der godt vil have sådan noget som et lovråd. Det har jeg jo kunnet høre her både under behandlingen for et års tid siden og under behandlingen i dag. Man vil, som hr. Engell siger, ikke have SF's forslag, men man vil godt have noget.

Nu er SF's forslag faktisk et beslutningsforslag, som hr. Aage Brusgaard jo også sagde. Det er nemlig også svært for os at finde den præcis rigtige model, og vi har faktisk ikke noget flertal i Folketinget og er afhængige af at få drøftet et forslag med andre partier, før der er en chance for at få det gennemført. Derfor er vi naturligvis helt klar over, at der er mange

spørgsmål at stille, og de spørgsmål er da også blevet stillet i dag både af justitsministeren og af de forskellige ordførere.

Jeg er enig med justitsministeren og også med den tidligere justitsminister, der begge pointerede, at det her var et spørgsmål for Folketinget og ikke et spørgsmål, regeringen skulle fremsætte forslag om. Jeg er enig i, at det er en opgave, som Folketinget skal løse, og det, vi så foreslår i det beslutningsforslag, vi har fremsat, er, at det bliver Præsidiet, der får ansvaret for at udarbejde et lovforslag, som Folketinget kan vedtage.

Om det forslag skal udarbejdes på baggrund af et udvalgsarbejde, som hr. Ole Espersen foreslår i dag, tør jeg ikke svare på nu. Det er muligt, at det skal det. Det kommer an på, hvor langt man synes man kommer i Udvalget for Forretningsordenen. Men at det bliver Folketinget, der fremsætter forslaget, synes jeg på den anden side er vigtigt.

Jeg skal takke for den ubetingede tilslutning fra Fremskridtspartiet til beslutningsforslaget, sådan som det ligger. Det ville jo være praktisk, hvis man bare kunne vedtage det, for så var Præsidiet forpligtet til at gå i gang med at lave et lovforslag; så behøvede vi ikke alt det andet. Men det kan vi altså ikke, det skal først udvalgsbehandles, og så må vi se, hvad der sker dér.

Og jeg skal takke for den principielle tilslutning fra regeringspartierne. Men den er jo altså også kun principiel, som det er fremgået meget af debatten, især debatten på de korte bemærkninger, som har fundet sted her til sidst.

Jeg skal kommentere nogle enkelte af de spørgsmål, der er stillet om de problemer, som en række af ordførerne har rejst, og det er klart, at det må blive ud fra min overbevisning, ud fra SF's overbevisning. Først justitsministeren.

Justitsministeren mener ikke, at rådet også skal tage stilling til forslags retlige og administrative konsekvenser, og det mener hr. Ole Espersen heller ikke, men mener, man må forlange, at det er i orden, når man får forslagene fra ministerierne. Når vi har foreslået det, er det selvfølgelig på baggrund af nogle erfaringer med, at det faktisk ikke var i orden, og at vi derfor havde haft brug for at spørge et sted, f.eks. hvordan man kunne ændre en bestem-